

پیاویکی دی باسی خوی ده گپرتته وه ده لی: له گهل چهند كه سیک کاری بازرگانیمان ده کرد،
کۆمه لیک سهندمان لایبوو پیوستی ده کرد ئه و سهندانه بگه یه نینه شه ریکه یه که له شوینیکی
دیکه بوو، ئیدی سهنده کانم کۆ کرده وه که هی خۆم و چهند هاوړپیه کی دیکه م بوون، ئه و سهندانه ش
بای چنده ها هزار دۆلار بوون، سواری سهاریه کی کری بووم، سهنده کانم له نیو جانتاکه م بوو، بۆ
ئه وه ی به شوینی مبه ستیان بگه یه نم، به لام قه ده ری خوی گه وره دوی ئه وه ی دابه زیم چهند کاتیک
دوی ئه وه بیرم که وته وه که هه رچی سهنداتی خۆم و هاوړپیکانم هه یه هه مووم له نیو سهاره که له بیر
کرده، هه یچ شتیکیشم ده باره ی ئه و شو فیره و ره قه می سهاره که ی نه ده زانی، بۆیه توشی
دلته نگیه کی زۆر سهر بووم ئایا ئه گه ر په نجی ئه و هه موو ساله ی خۆم و هاوړپیکانم بچی من چ به و
هاوړپیه نام بلیم؟!

چۆن باوه رپم پی ده که ن؟!

چۆن قه ناعه تیان پی به ینم؟!

چۆن بۆیان قه ره بوو بکه مه وه؟!

بۆیه خه ریک بوو گیانم ده رپچی له خه م و خه فه تان، له و کاته دا به هه موو دلّم به چاوی پر له
فرمیسمک رووم کرده خوی په روه ردگارو گوتم: (اللَّهُمَّ يَا فَتَّاحُ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ
افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَرَجِكَ)! زۆر به ناوی (فتاح) لپی پارامه وه، له سه ر جاده که وه ستا بووم، توشی
شۆک بوو بووم، له ناکاو سهاره یه که له پیشم راوه ستا، منیش وامزانی ته کسیه که وه له دوی نه فه ر
ده گه ری، بۆیه گوتم: کاکه پیوستم به ته کسی نیه، کابرای شو فیریش گوتم: کاکه تو ئه و پیاوه نی
که که میک بهر له ئیستا له نیو ئۆتۆمبیله که ی من بووی و لیره دابه زی؟

گوتم: به لی، به لی منم، گوتم: ئه و سهندانه و ئه و جانتایه هی تو نیه له نیو سهاره که م جیماوه؟
ئیت خه ریک بوو له خۆشیان دلّم بووه ستی.

پیاویکی دی باسی خوی ده گپرتته وه ده لی: له گهل چهند كه سیک کاری بازرگانیمان ده کرد،
کۆمه لیک سهندمان لایبوو پیوستی ده کرد ئه و سهندانه بگه یه نینه شه ریکه یه که له شوینیکی
دیکه بوو، ئیدی سهنده کانم کۆ کرده وه که هی خۆم و چهند هاوړپیه کی دیکه م بوون، ئه و سهندانه ش
بای چنده ها هزار دۆلار بوون، سواری سهاریه کی کری بووم، سهنده کانم له نیو جانتاکه م بوو، بۆ
ئه وه ی به شوینی مبه ستیان بگه یه نم، به لام قه ده ری خوی گه وره دوی ئه وه ی دابه زیم چهند کاتیک
دوی ئه وه بیرم که وته وه که هه رچی سهنداتی خۆم و هاوړپیکانم هه یه هه مووم له نیو سهاره که له بیر
کرده، هه یچ شتیکیشم ده باره ی ئه و شو فیره و ره قه می سهاره که ی نه ده زانی، بۆیه توشی

دلته نگییه کی زور سهیر بووم تاپا ته گهر رهنجی تهو هه موو ساله ی خووم هاورپیکانم بچی من چ بهو
هاورپیانهم بلیم؟!

چون باورپم پی ده کهن؟!

چون قه ناعه تیان پی بهینم؟!

چون بویان قهره بوو بکه مه وه؟!

بویه خه ریک بوو گیانم ده رپچی له خه م و خه فه تان، لهو کاته دا به هه موو دلّم به چاوی پر له
فرمیسم رووم کرده خوی په روه ردگارو گوتم: (اللَّهُمَّ يَا فَتَاحَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ
افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فِرْجِكَ)! زور به ناوی (فتاح) لیبی پارامه وه، له سهه ر جاده که وه ستا بووم، توشی
شوک بوو بووم، له نا کاو سه یاره یه که له پیشم را وه ستا، منیش وامزانی ته کسییه که وه له دوا ی نه فه ر
ده گهری، بویه گوتم: کاکه پیویستم به ته کسی نیه، کابرای شوفیریش گوتی: کاکه تو تهو پیاره نی
که که میک بهر له ئیستا له نیو ئوتومبیله که ی من بووی و لی ره دابه زی؟

گوتم: به لی، به لی منم، گوتی: تهو سه نه دانه و تهو جانتایه هی تو نیه له نیو سه یاره که م جیما وه؟

ئیتز خه ریک بوو له خووشیان دلّم بووه ستی.